

DE TABERNAKEL in perspectief (9) – Het Wierookaltaar (vervolg b) HJM Sales, 17-03-2017

Geliefde broeders en zusters, het laatste thema in de bespreking van het Wierookaltaar is de eenmaal per jaar plaatsvindende verzoening over de hoornen van het altaar. In Ex. 30:10 kunnen we lezen dat de hogepriester Aäron (en later zijn opvolgers) over de hoornen van het Wierookaltaar (Reukaltaar) verzoening moest doen voor alle geslachten van het volk van Israël met het bloed des zondoffers der verzoeningen. Het bloed werd aan de hoornen gestreken. Het ritueel was een heiligheid der heiligheden voor de Heer, dus állerheiligst, en vond plaats op de Grote Verzoendag, in Hebreeuws 'Jom Kipoer', de belangrijkste, heiligste feestdag in Israël. Ex. 30:10 – *“En Aäron zal eens in het jaar over deszelfs hoornen verzoening doen, met het bloed des zondoffers der verzoeningen; eens in het jaar zal hij verzoening daarop doen bij uw geslachten; het is heiligheid der heiligheden den HEERE!”*

In het Jodendom zijn er zeven bijbels voorgeschreven profetische feesten.

Vier voorjaarsfeesten, welke allen reeds door Jezus zijn vervuld: Pesachfeest op 14 Nisan, Feest der Ongezuurde broden op 15 Nisan, Feest der Eerstelingen op 17 Nisan en Wekenfeest (Pinksteren) 50 dagen later in de maand Sivan. Deze feesten hebben te maken met Jezus' eerste Komst op aarde en met de uitstorting van de Heilige Geest.

Ook zijn er drie najaarsfeesten, welke nog niet zijn vervuld: het Bazuinenfeest op 1 Tisjri, o.a. duidend op de bazuin die in het laatste der dagen zal klinken en de Opname van de Bruid, de Grote Verzoendag op 10 Tisjri, duidend op de komst van de Messias als Koning en Rechter én de voorafgaande tijd, en het Loofhuttenfeest op 15 Tisjri, dat elk jaar in het 1000-jarig Vrederijk zal worden gevierd om te gedenken dat we eens vreemdelingen op aarde waren en leefden van Gods zegen onder een geopende hemel. De volledige vervulling van de najaarsfeesten vind plaats als Jezus wederkomt.

Omdat op Grote Verzoendag sprake is van de zgn. zondebok wordt in de christelijke uitleg vaak teruggegrepen naar het Pesachfeest, waarbij wordt herinnerd dat een onschuldig lam werd geslacht en het bloed aan de deurposten gestreken, waarna bevrijding van de slavernij in Egypte kon plaatsvinden. Het Pesachfeest is een geweldig typebeeld van het Offer van Gods Lam, Jezus Christus, Die vrijwillig de zonden op Zich nam en ons vrijmaakte. Het Offer van Jezus is voor eens en altijd geschied (Hebr. 9:12; 10:14). Het profetische schaduwbeeld zichtbaar in het Pesachfeest is in Jezus vervuld. Pesach is daarom een voorjaarsfeest. Grote Verzoendag is echter een najaarsfeest, zodat hoe heerlijk ook, deze uitleg niet klopt.

Het punt is dat in Lev. 16 sprake is van twee geitenbokken gekozen voor de ceremonie. Één was bestemd als zondoffer en werd geslacht voor de zonden van het volk, namelijk 'de bok voor de Heer' (SV). Terecht wordt deze bok als type gezien van Jezus, Die voor al onze zonden stierf. Op de andere bok werden ná de verzoening de zonden van het volk gelegd. Dat was 'de weggaande bok' (SV), in de christelijke uitleg vaak genoemd 'de zondebok' en daarom getypeerd als Jezus, Die de zonden wegdroeg om ze nooit meer te gedenken (de reiniging van onze gewetens). N.m.m. ten onrechte!

De weggaande bok wordt in de Hebreeuwse grondtekst 'de bok voor Azazel' genoemd. De stam van "azazel" (עֲזָזָאֵל) betekent "volledig verwijderen". Maar Azazel is óók een eigen naam van de duivel, behalve in Leviticus verder nergens in de bijbel genoemd, maar wél in het apocriefe boek 1 Henoch 8:1; 9:6; 10:8; 68:1. Judas, een broer van Jezus, verwijst naar het boek Henoch (Jud. 1:14). 1 Henoch 9:6 – *“U ziet wat Azazel gedaan heeft, die elke onrechtvaardigheid op aarde onderwezen heeft.....”* 1 Henoch 10:8 – *“En de gehele aarde is verdorven geworden door de werken die Azazel heeft onderwezen; alle zonde is aan hem toe te schrijven.”*

Tot op de dag van vandaag zijn de Joodse schriftgeleerden het niet eens over de uitleg. De discussie wordt nog steeds gevoerd. Men weet het niet! De reden is dat men niet in Jezus gelooft. Sommigen zeggen dat de weggaande bok duidt op de Messias, Die nog steeds niet voor hen is gekomen, maar Die hun zonden zal wegdragen in een vergelegd land. Zij zien

deze bok als hun daadwerkelijke zondoffer. Anderen verwijzen naar een gevallen engel of satan (Azazel als een verbastering van de naam satan).

De eerste uitleg is n.m.m. niet logisch, omdat de weggaande bok níét als zondoffer wordt geslacht, maar in een afgrond gegooid. Voor Joden echter wél logisch, omdat zij niet aanvaardden dat de Messias voor de zonden moest sterven.

De tweede uitleg is n.m.m. logischer. Als die uitleg wordt gevolgd, wordt de betekenis van Grote Verzoendag voor christenen zinvol. Verwijst Pesach naar de bevrijding door Jezus als Gods Lam van de zondeslaaf (-slavin) en de verzoening met God, de Grote Verzoendag gaat over zijn of haar relatie met God de Vader en de voortdurende verzoening door Jezus als Hogepriester. Jezus was het ware Zondoffer als 'bok voor de Heer' (Hebr. 13:12; Joh. 11:50). Maar in de eindtijd zal Jezus na Zijn Wederkomst aan satan (Azazel) zijn grote zondesschuld toerekenen en opleggen en zal deze definitief worden geoordeeld.

Wat gebeurde er nu op de Grote Verzoendag? Met betrekking tot de ceremonie lezen we Lev. 16:2-27 – *“2 De HEERE dan zeide tot Mozes: Spreek tot uw broeder Aäron, dat hij niet te allen tijde ga in het heilige, binnen den voorhang, voor het verzoendeksel, dat op de ark is, opdat hij niet sterve; want Ik verschijn in een wolk op het verzoendeksel. 3 Hiermede zal Aäron in het heilige gaan: met een var, een jong rund ten zondoffer, en een ram ten brandoffer. 4 Hij zal den heiligen linnen rok aandoen, en een linnen onderbroek zal aan zijn vlees zijn, en met een linnen gordel zal hij zich gorden, en met een linnen hoed bedekken; dit zijn heilige klederen; daarom zal hij zijn vlees met water baden, als hij ze zal aandoen. 5 En aan de vergadering der kinderen Israels zal hij nemen twee geitenbokken ten zondoffer, en een ram ten brandoffer. 6 Daarna zal Aäron den var des zondoffers, die voor hem zal zijn, offeren, en zal voor zich en voor zijn huis verzoening doen. 7 Hij zal ook beide bokken nemen, en hij zal die stellen voor het aangezicht des HEEREN, aan de deur van de tent der samenkomst. En Aäron zal de loten over die twee bokken werpen: een lot voor den HEERE, en een lot voor den weggaanden bok. Dan zal Aaron den bok, op denwelken het lot voor den HEERE zal gekomen zijn, toebrengen, en zal hem ten zondoffer maken. 10 Maar de bok, op denwelken het lot zal gekomen zijn, om een weggaande bok te zijn, zal levend voor het aangezicht des HEEREN gesteld worden, om door hem verzoening te doen; opdat men hem als een weggaanden bok naar de woestijn uitlate. 11 Aäron dan zal den var des zondoffers, die voor hemzelfen zal zijn, toebrengen, en voor zichzelfen en voor zijn huis verzoening doen, en zal den var des zondoffers, die voor hemzelfen zal zijn, slachten. 12 Hij zal ook een wierookvat vol vurige kolen nemen van het altaar, van voor het aangezicht des HEEREN, en zijn handen vol reukwerk van welriekende specerijen, klein gestoten; en hij zal het binnen den voorhang dragen. 13 En hij zal dat reukwerk op het vuur leggen, voor het aangezicht des HEEREN, opdat de nevel des reukwerks het verzoendeksel, hetwelk is op de getuigenis, bedekke, en dat hij niet sterve. 14 En hij zal van het bloed van den var nemen, en zal met zijn vinger op het verzoendeksel oostwaarts sprengen; en voor het verzoendeksel zal hij zevenmaal met zijn vinger van dat bloed sprengen. 15 Daarna zal hij den bok des zondoffers, die voor het volk zal zijn, slachten, en zal zijn bloed tot binnen in den voorhang drage, en zal met zijn bloed doen, gelijk als hij met het bloed van den var gedaan heeft, en zal dat sprengen op het verzoendeksel, en voor het verzoendeksel. 16 Zo zal hij voor het heilige, vanwege de onreinigheden der kinderen Israëls, en vanwege hun overtredingen, naar al hun zonden, verzoening doen; en alzo zal hij doen aan de tent der samenkomst, welke met hen woont in het midden hunner onreinigheden. 17 En geen mens zal in de tent der samenkomst zijn, als hij zal ingaan, om in het heilige verzoening te doen, totdat hij zal uitkomen; alzo zal hij verzoening doen, voor zichzelfen, en voor zijn huis, en voor de gehele gemeente van Israël. 18 Daarna zal hij tot het altaar, dat voor het aangezicht des HEEREN is, uitkomen, en verzoening voor hetzelfde doen; en hij zal van het bloed van den var, en van het bloed van den bok nemen, en doen het rondom op de hoornen des altaars. 19 En hij zal daarop van dat bloed met zijn vinger zevenmaal sprengen, en hij zal dat reinigen en heiligen van de onreinigheden der kinderen Israëls. 20 Als hij nu zal geeindigd hebben van het heilige, en de tent der samenkomst, en het altaar te verzoenen, zo zal hij dien levenden bok toebrengen. 21 En Aäron zal beide zijn handen op het hoofd van den levenden bok leggen,*

en zal daarop al de ongerechtigheden der kinderen Israëls, en al hun overtredingen, naar al hun zonden, belijden; en hij zal die op het hoofd des boks leggen, en zal hem door de hand eens mans, die voorhanden is, naar de woestijn uitlaten. 22 Alzo zal die bok op zich al hun ongerechtigheden in een afgezonderd land wegdragen; en hij zal dien bok in de woestijn uitlaten. 23 Daarna zal Aäron komen in de tent der samenkomst, en zal de linnen klederen uitdoen, die hij aangedaan had, als hij in het heilige ging, en hij zal ze daar laten. 24 En hij zal zijn vlees in de heilige plaats met water baden, en zijn klederen aandoen; dan zal hij uitgaan, en zijn brandoffer, en het brandoffer des volks bereiden, en voor zich en voor het volk verzoening doen. 25 Ook zal hij het vet des zondoffers op het altaar aansteken. 26 En die den bok, welke een weggaande bok was, zal uitgelaten hebben, zal zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden; en daarna zal hij in het leger komen. 27 Maar den var des zondoffers, en den bok des zondoffers, welker bloed ingebracht is, om verzoening te doen in het heilige, zal men tot buiten het leger uitvoeren; doch hun vellen, hun vlees en hun mest zullen zij met vuur verbranden.”

Er was sprake van een te offeren var als zondoffer en een te offeren ram als brandoffer voor Aäron, de hogepriester. De var moest hij als zwak mens ter verzoening voor zichzelf en zijn familie offeren. De var moest hij aan het begin van de ceremonie offeren, de ram als brandoffer aan het einde. Een brandoffer als symbool van totale overgave aan God kan alleen acceptabel voor God zijn ná verzoening.

Voor de verzoening van het volk moest Aäron daarna twee (*de genoemde*) geitenbokken als zondoffer nemen en een ram ten brandoffer. Welke geitenbok ‘voor de Heer’ was en werd geslacht en welke de ‘weggaande bok’ was, moest hij bij loting bepalen. Een gouden plaatje met de tekst ‘voor de Heer’, resp. ‘voor Azazel’ werd op het hoofd van elke bok bevestigd. Aan de hoornen van de laatste werd bovendien een rood lint gebonden om verwisseling te voorkomen. De ram offerde hij aan het einde van de ceremonie.

1. Allereerst slachtte hij de var als zondoffer om voor zichzelf en zijn huis verzoening te doen. En dan ging hij met een schaal bloed het Heiligdom binnen, naar het Reukaltaar. Bij het Reukaltaar behoorde, zoals vaker opgemerkt, een gouden Wierookvat. Daar nam hij dat gouden Wierookvat en vulde het met brandende kolen, nam tevens welriekend reukwerk mee en ging het Allerheiligdom binnen. In de ene hand dus het bloed en in de andere hand Wierookvat met kolen en reukwerk. Vóór Gods Aangezicht, vóór de Arke des Verbonds, legde hij het reukwerk op de brandende kolen en bewierookte de Arke des Verbonds. De rook van het reukwerk moest geheel het Verzoendeksel bedekken. Als de rook het Verzoendeksel niet zou bedekken, zou hij sterven (Lev. 16:13). Niemand kan God aanschouwen en blijven leven (Ex. 33:20).

Dan nam hij het bloed van de var en sprenkelde zevenmaal op het Verzoendeksel en zevenmaal vóór het Verzoendeksel. Het bloed óp het Verzoendeksel tússe de cherubs (de plaats waar God temidden van Israël woonde) dekte de Wet, geschreven op de twee stenen tafelen in de Ark en vragend om oordeel over de zonden, af voor Gods ogen. Het bloed vóór het Verzoendeksel drong in de aarde, door God in Gen. 3:17 vervloekt en typebeeld van eigen kracht en van het zondige vlees van de mens gemaakt uit het stof der aarde.

Dit alles deed de hogepriester als zwak, zondig mens voor zichzelf en zijn familie.

Dit ritueel toegepast op Jezus, onze Hogepriester: Het is evident dat Jezus in Wie geen zonde was, Die geen zonde heeft gedaan noch heeft gekend, zeker voor Zichzelf geen zondoffer hoefde te brengen (Joh. 19:6; Luk. 23:41,47; Matth. 26:59; 27:4; 2 Cor. 5:21; 1 Petr. 2:22; 1 Joh. 3:5). Wél voor het volk!

2. Daarna ging de hogepriester weer naar buiten en slachtte de bok voor de Heer als zondoffer om verzoening te doen voor de zonden van het volk in het afgelopen jaar. Alle zonden, ook de nog niet beleden of onbewuste zonden! Vervolgens ging hij met het bloed door de Voorhang het Allerheiligdom binnen. Nb. het vlees van de bok werd met de huid en de mest buiten de legerplaats gebracht en daar verbrand (ook van de var). In het Allerheiligdom

sprenkelde de hogepriester het bloed weer zevenmaal op het Verzoendeksel en zevenmaal voor het Verzoendeksel. Hierna ging hij terug naar het Reukaltaar en streek van het bloed op de hoornen van het Reukaltaar. Ook sprenkelde hij het bloed in het Heiligdom.

Deze reiniging was noodzakelijk omdat het Heiligdom, objecten in het Heiligdom en andere attributen verontreinigd waren door de vele belijdenissen van zonden door het volk door het jaar heen. Eerst waren hun beleden zonden op een offerdier gelegd en na slachting werd dat nu onreine bloed op de hoornen van het Brandofferaltaar gestreken en kwam met andere attributen in aanraking. Het kwam ook in het Heiligdom. Daarom was élk jaar een volledige reiniging van het hele Heiligdom nodig. Niet alleen van het Reukaltaar, zegt Hebr. 9:19-22 – *“Want als al de geboden, naar de wet van Mozes, tot al het volk uitgesproken waren, nam hij het bloed der kalveren en bokken, met water, en purperen wol, en hysop, besprengde beide het boek zelf, en al het volk, Zeggende: Dit is het bloed des testaments, hetwelk God aan ulieden heeft geboden. En hij besprengde desgelijks ook den tabernakel, en al de vaten van den dienst met het bloed. En alle dingen worden bijna door bloed gereinigd naar de wet, en zonder bloedstorting geschiedt geen vergeving. Zo was het dan noodzaak, dat wel de voorbeeldingen der dingen, die in de hemelen zijn, door deze dingen gereinigd werden, maar de hemelse dingen zelve door betere offeranden dan deze.”*

Maar er is een betere reiniging nodig, zoals we in het laatste vers 22 lazen. Een betere reiniging dan een jaarlijkse reiniging van zonden met dierenbloed. Een definitieve reiniging! Daarmee zijn we aangekomen bij Jezus, want Hij was Gods ‘Zondebok’ voor het volk (Joh. 11:50; Hebr. 13:11-13). Let op de uitspraak van de zittende hogepriester Kajafas! Toen Hij als zondoffer voor onze zonden was gestorven (gekruisigd buiten de stad, de legerplaats) en was opgestaan uit de dood, ging Jezus met Zijn verheerlijkte Opstandingslichaam en met Zijn eigen, heilige, reine, kostbare Bloed het hemelse Heiligdom binnen om verzoening voor ons te doen. Geen dierenbloed! Offers met dierenbloed waren voorbij! Hebr. 9:11-15,24-25 – *“Maar Christus, de Hogepriester der toekomstige goederen, gekomen zijnde, is door den meerderen en volmaakt tabernakel, niet met handen gemaakt, dat is, niet van dit maaksel, Noch door het bloed der bokken en kalveren, maar door Zijn eigen bloed, eenmaal ingegaan in het heiligdom, een eeuwige verlossing teweeggebracht hebbende. Want indien het bloed der stieren en bokken, en de as der jonge koe, besprengende de onreinen, hen heiligt tot de reinigheid des vleses; Hoeveel te meer zal het bloed van Christus, Die door den eeuwigen Geest Zichzelve Gode onstraffelijk opgeofferd heeft, uw geweten reinigen van dode werken om den levenden God te dienen? En daarom is Hij de Middelaar des nieuwen testaments, opdat, de dood daartussen gekomen zijnde, tot verzoening der overtredingen, die onder het eerste testament waren, degenen, die geroepen zijn, de belofenis der eeuwige erve ontvangen zouden.....Want Christus is niet ingegaan in het heiligdom, dat met handen gemaakt is, hetwelk is een tegenbeeld van het ware, maar in den hemel zelve, om nu te verschijnen voor het aangezicht van God voor ons; Noch ook, opdat Hij Zichzelve dikwijls zou opofferen, gelijk de hogepriester alle jaar in het heiligdom ingaat met vreemd bloed;”*

Het is belangrijk om te verstaan dat de bediening van Jezus twee gedeelten kent. Hij stierf allereerst onschuldig als een Offerlam aan het kruis voor verloren zondaren. Hij gaf voor hen Zijn Bloed en maakte hen vrij van zondeslavernij (Pesach). Dit alles op basis van geloof, waarmee de verloren zondaar ook Gods kind werd en koning en priester.

Maar na Jezus' Opstanding begon Zijn tweede taak, het Hogepriesterschap in de hemel bedienen, nl. tussen God en de mens staan door het voortdurend bewieroken van Gods Aangezicht met heilig reukwerk van gebed en aanbidding én het voortdurend reinigen met Zijn Bloed van het hemelse Heiligdom (Grote Verzoendag).

Deze bediening van Jezus is erg belangrijk, omdat Gods kinderen thans als priesters het hemelse Heiligdom mogen ingaan en vrij voor Gods Aangezicht mogen verschijnen. Zij mogen voortdurend en ieder moment vlak voor Hem wandelen en tot Hem naderen. Ook hun gebeden bereiken nu Zijn troon in het Allerheiligdom. Want de weg tot God is door Jezus' Bloed en door Zijn gebroken vlees (de gescheurde Voorhang) nu vrij (Hebr. 10:19-22).

Jezus heeft één Offer gebracht voor een eeuwige verlossing (Hebr. 9:12). Wie Jezus aan-

neemt, wordt door God uit genade gerechtvaardigd (Rom. 5:1). Het Grieks leert dat wij uit geloof gerechtvaardigd zijn, want het staat hier in de 'aoristus-vorm'. D.w.z. het vond plaats in verleden tijd. M.a.w. God zág ons rechtvaardig door Jezus' Offer! Maar die rechtvaardigmaking blijft voortduren, want in Rom. 3:24 staat het Grieks in de tegenwoordige, passieve tijd. D.w.z. God blijft voortdurend rechtvaardigmaking aan ons toeschrijven. En dat 'om niet'. Voortdurend besprenkelt Jezus, de Hogepriester, met Zijn Bloed het Verzoendeksel en doet verzoening en bewierookt met Zijn gebeden de Arke des Verbonds.

God ziet Zijn kinderen als gerechtvaardigd, omdat Jezus hun zondesschuld en straf op Zich heeft genomen. Zij mogen voor God staan alsof zij nooit hebben gezondigd, want zij zijn met Jezus' smetteloze kleed van gerechtigheid omhuld. Maar hun verschijnen voor God doen zij op onvolmaakte wijze, zodat zij het hemelse Heiligdom toch verontreinigen. Hun levenswandel schiet tekort, omdat zij nu eenmaal zwakke mensen zijn. Hun gebed en aanbidding zijn onvolmaakt. Regelmatig komen zij (ongewild?!?) met onreinheid en zonde in aanraking. En ze zijn zich niet vaak bewust van zonde, belijden ze niet of vergeten ze vaak. Daarom kon Jezus aan het kruis bidden: *"Vader, vergeef hen, want zij weten niet wat zij doen!"* Zelfs al belijden zij regelmatig dagelijkse zonden om de relatie met God te onderhouden, daardoor worden hun zonden in het hemelse Heiligdom gebracht. Dáárom is Jezus voortdurend bezig om het hemelse Heiligdom met Zijn eigen Bloed te reinigen, voor hen te pleiten en met God te verzoenen, voor hen te bidden, hun gewetens te reinigen, en hen te helpen zowel in hun gebeden als anderszins. Lees Hebr. 2:18; 4:16; 7:25; 9:14-15; 12:24; 1 Tim. 2:5; 1 Joh. 2:1.

Bloedverzoening is zoals gezegd erg belangrijk. Door Jezus' vergoten Bloed aan het kruis voor onze verlossing en door Zijn Bloed dat Hij in het hemelse Heiligdom bracht! Zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving (Hebr. 9:22). God bepaalde dat het bloed voor de mens verzoening moest doen, omdat de ziel van het vlees in het bloed zit (Lev. 17:11). De hogepriester sprenkelde zevenmaal bloed op het Verzoendeksel en zevenmaal vóór het Verzoendeksel. Jezus doet dat met Zijn eigen Bloed. Het bloed óp het Verzoendeksel tussen de cherubs (de plaats waar God woonde) dekte de Wet, geschreven op twee stenen tafelen in de Ark en vragend om oordeel over de zonden, af voor Gods ogen. *"Verzoenen"* in het Hebreeuws is *"kaafar"* (כַּפַּר), d.w.z. letterlijk *"bedekken"*. Toen de Wet werd gegeven, was Israëls trotse reactie op voorhand: *"Oh, dat kunnen wij wel"*. Ook lag in de Ark een gouden pot met Manna, dat God genadig gaf, maar waar het volk van walgde. En er lag de bloeiende staf van Aäron, typebeeld van Israëls rebellie over het geestelijke leiderschap. Maar de Genade door Jezus' Bloed bedekt alle menselijke tekortkomingen. Alle tekortkomingen zullen door Genade veranderen in innerlijke permanentie van Gods Liefde, Geestesvrucht en het Woord.

Het bloed vóór het Verzoendeksel drong in de aarde, door God in Gen. 3:17 vervloekt en typebeeld van eigen kracht en van het zondige vlees van de mens gemaakt uit het stof der aarde. Maar de vloek wordt door Jezus' Bloed voor de gerechtvaardigde zondaar veranderd in een overvloedige zegen (Deut. 28:1-14).

Verzoening met God door Jezus' Bloed is beslist nodig om Hem te kunnen naderen. Jezus zorgt als onze Hogepriester in de hemel voor vóórtdurende verzoening van Gods kinderen. Hij besprenkelt met Zijn eigen Bloed het Verzoendeksel en doet verzoening. En bewierookt voortdurend met reukwerk van aanbidding Gods Aangezicht (Openb. 8:3). Terwijl de oudtestamentische hogepriester notabene maar ééns per jaar mocht naderen voor het volk. Dit is de grote, nog steeds niet beëindigde taak van Jezus, onze Hogepriester in de hemel. En hierdoor kunnen wij voortdurend met vrijmoedigheid God naderen en tot Hem komen.

3. Terug naar het ritueel! Hierna ging de oudtestamentische hogepriester opnieuw naar buiten en legde alle zonden en ongerechtigheden van het volk op het hoofd van de nog levende, weggaande bok. De bok voor Azazel! Er vloeiende geen bloed, de bok werd niet geslacht. Maar het ging om de toerekening van zonden die in het Heiligdom waren verzoend. En deze bok werd onder begeleiding van een man naar de woestijn gebracht. De Talmoed en Misjna verklaren dat die bok niet werd losgelaten, maar ver buiten de legerplaats van een

rots in een diepe afgrond gegooid. Door de dodelijke, diepe val werd de bok vermorzeld en werd elk risico uitgesloten, dat de bok ooit met de zonden naar het volk zou terugkeren.

Maar Jezus, Die als de nieuwe Hogepriester ten hemel voer en in het hemelse Heiligdom verscheen, is ná Zijn Hemelvaart op dit ogenblik nog steeds niet teruggekomen op aarde. Hebr. 9:12 (SV) zegt dat Hij “*éénmaal*” is ingegaan, in het Grieks “*eph’apax*” dat “*eens en voor altijd*” betekent. Jezus ging in om er tót Zijn glorieuze Wederkomst als de Koning en Rechter te blijven. Prijst Hem dat Hij nu nog bezig is met Zijn taak als ónze Hogepriester. Maar Hij komt spoedig terug! Dan is de genadetijd voorbij. Dan kan men zich niet meer bekeren. Dan is Zijn taak als Verzoener ten einde.

Jezus zal eerst Zijn Bruid heimelijk opnemen (Bazuinenfeest), maar daarna komen als Koning en Rechter. Dan zal het oordeel over de goddelozen worden geveld, maar ook over satan, over Azazel. Hij is de werkelijke oorsprong van al het kwade. Satan heeft de zonde in de wereld gebracht. Jezus, de rechtvaardige Rechter rekent hem ál de zonden toe omdat die in zijn verdorven ziel en geest zijn opgekomen. En dan wordt satan gebonden afgevoerd, éérst naar de afgrond en daarna naar de hel. Openb. 20:1-3;10 – *“En ik zag een engel afkomen uit den hemel, hebbende den sleutel des afgronds, en een grote keten in zijn hand; En hij greep den draak, de oude slang, welke is de duivel en satanas, en bond hem duizend jaren; En wierp hem in den afgrond, en sloot hem daarin, en verzegelde dien boven hem, opdat hij de volken niet meer verleiden zou, totdat de duizend jaren zouden geëindigd zijn. En daarna moet hij een kleinen tijd ontbonden worden.....En de duivel, die hen verleidde, werd geworpen in den poel des vuurs en sulfers, alwaar het beest en de valse profeet zijn; en zij zullen gepijnigd worden dag en nacht in alle eeuwigheid.”* Hierna zal satan onmogelijk ooit nog kunnen terugkeren om de mensen te verleiden en in het verderf te storten. Hallelujah! Jezus heeft werkelijk de kop van de slang vermorzeld.

Geliefde broeders en zusters, als wij het werk van de Hogepriester goed verstaan, zal ons hart met dankbaarheid en adoratie worden gevuld. Dan zal ons hart niet lauw worden. Zoals u weet, is dit juist dé waarschuwing van Jezus voor christenen in het laatste der dagen. Lauwheid kan vreselijke consequenties hebben (Openb. 3:15-16). Aanschouw daarom Jezus, de Hogepriester, Die Zichzelf voor ons als een Zondoffer gaf en de toegang tot de hemelse Vader voor ons voor altijd herstelde. Hebr. 13:8-9a,11-13 – *“Jezus Christus is gisteren en heden dezelfde en in der eeuwigheid. Wordt niet omgevoerd met verscheidene en vreemde leringen; want het is goed, dat het hart gesterkt wordt door genade, Want welker dieren bloed voor de zonde gedragen werd in het heiligdom door den hogepriester, derzelve lichamen werden verbrand buiten de legerplaats. Daarom heeft ook Jezus, opdat Hij door Zijn eigen bloed het volk zou heiligen, buiten de poort geleden. Zo laat ons dan tot Hem uitgaan buiten de legerplaats, Zijn smaadheid dragende.”*

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.